

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 48.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tum lasciviam ignominia & dedecore affecit, illos ipsos qui deliquerunt impunitos abire sinet.

Eidem. 47.

Si iis, qui vitæ consuetudinem cum Eusebio habent, duorum alterum necesse est, nimirum ut vel in ipsius offensionem atque odium incurrant, aut intemperantiæ ipsius socij ac participes sint (siquidē graves & temperates extrudit, eos autem qui petulanter atque inhonestē se gerere norunt, charos habet.) author tibi fuerim ut ipsius consuetudinem & contubernium fugias, ne pestilentem morbum contrahas.

Eidem. 48.

Eum, ὁ modestiæ nativum simulacrū, haudquaquam laudo, qui in priuata quidem vita perquam summissum & humilē se præbet, in imperio autem ac magistratu maiora, quàm pro humanæ conditione, opinionis errore sibi fingat (ignavi enim profectō atque ingenerosū & plebei hoc esse existimo:) verum eum, qui, cum in priuatorum numero est, sublimem & excelsum, cum autem præful creatus est, facilem se ac modestum præstat, morbosque utriusque rei insidiantes vitat, illi nimirum humilitatem, huic autem superbiam.

Palladio. 49.

Cum à vitio abstinueris, tum de virtute quoque considerationem abs te in æquum fuerit. Si enim illud propulsaris, tum etiam quodnam virtutis genus arripere debeas, considerare licebit. Priusquàm autem fundamenta rectè iacta sint, de fine atque fastigio verba facere superuacaneū esse iudico.

Theodoro Augustalia. 50.

Etiamsi quispiam rex sit, atque opibus circumfluat, ac voluptatibus cumuletur,

ἀκρασίαν, αὐτὸς τῶν πλημμελιῶν καὶ ἀπρωρῆτης ἀφῆσθαι.

Τῷ αὐτῷ. μζ.

Εἰ ἀνάγκη τοῖς σωούσι Εὐσεβίᾳ, δοῖν βάτερον συμπροῖν, ἢ μεμνησθῆναι μετέχειν τῆς ἀκρασίας. ἐπειδὴ τὸς μὲν σφόδρα ἀπελαύνει, τὸς δ' εἰδότες ἀρχμοῖ ἐν ἀγαπῶν παραμένει, σι φεύγειν τῶν αὐτῶν διατρέχει, μὴ λοιμικοῦ νοσήματος ἀπολαύσῃ.

Τῷ αὐτῷ. μη.

Οὐκ ἔσπιδέχομαι, ὃ μετριοφροσύνῃ αὐπέσονται ἀγαλμα, τὸν ἐν μὲν τῷ ἰδιωτῶν ταπεινὸν ἀγαν φαιρόμενον, ἐν δὲ τῷ ἀρχεῖ μείζονα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως φανταζόμενον. ἀγενεῖς γὰρ καὶ ἀνάδρα καὶ ἰδιωτικὸς τῷ ὀπίσθῳ ἡγοῦμαι ψυχῆς εἶναι περὶ μίση. ἀλλ' ἰδιώτης μὲν ἀνὴρ, ἰψήλως τυγχάνει ἀρχῶν δ' ἔσφαρθεῖς ὅπτεικος καὶ μίσητος, καὶ τὰ ἐφειδρευοντα ἐχέτω σφάραγμα νοσήματα διαφύγει. ἔμὲν τῆ ταπεινότητα, ἔδὲ τὴν ἑσφοφία.

Παλλαδία. μ.

Ὅταν τῆς χακίας ἔσποχοιο, τότε καὶ αὐτὴ ἀρετῆς σκοπεῖν αὐ εἰς δέχμος. ἐὰν γὰρ ἐκείνη ἔσποτρίψω, τότε καὶ αὐτὴ τὰ πάντα πρόπον ἀρετῆς ἀπλάβοιο ἐξέσται σκοπεῖν σφιν δὲ ἴην ἀρχμὸ καὶ τὴν κρηπὴ δα ὀρθῶς ἔσποθεῖται, αὐτὴ ἴην ἡγοῦμαι αὐτὴ τῆς πελευτῆς καὶ τῆς κορωνίδος διεξελθῆναι.

Θεοδῶρα Αὐγυσταλία. ς.

Εἰ καὶ βασιλεῖς τις εἴη, καὶ αὐτὴν ῥέοντα ἔχει τὸν πλοῦτον, καὶ εὐφροσύνης